

Tarragona, sempre per davant

Dijous de la setmana passada es va fer públic que s'havia arribat a un acord per activar el projecte d'un gran centre recreatiu i turístic a Salou i Vila-aveca, vora el complex de Port Aventura. El pla preveu la creació de deu mil llocs de treball. Els polítics protagonistes de l'acord s'han afanyat a elogiar els efectes positius per a les Terres de l'Ebre, però no han afegit que els 2 hm² d'aigua a l'any necessaris seran del minitransvasament de l'Ebre.

Josep Bayerri Raga

Un dels aspectes de la història de la segona meitat del segle XX a les nostres contrades ha estat la permanent confrontació d'interessos entre el Camp de Tarragona i la seua ciutat més emblemàtica amb les Terres de l'Ebre. La política de promoció de les capitals de província a tot el país va ser una de les propostes més significatives del règim del general Franco, visualitzada en la construcció de grans edificis per a l'allotjament de l'administració i centres de poder (governos civils, diputacions, seu del sindicat vertical, prefectura del partit únic, diari provincial...). En aquest àmbit, poc podia reclamar Tortosa, condemnada a la seua posició gregària de submissió provincial.

Altrament, en tot allò que no derivés de la capitalitat provincial, totes les gran realitzacions que s'han dut a terme al Camp i a Tarragona han tingut el seu contrapunt en reivindicacions paral·leles de la mateixa iniciativa a la zona de l'Ebre. Una de les primeres va ser el campament militar de Castillejos, on, cada estiu, prop de quatre mil universitaris feien els seus períodes de servei militar. Des de Tortosa-Roquetes es va suggerir que el campament s'instal·lés a la falda dels Ports, però (1950) va fer cap a l'Arbolí i la Musara, a prop de Reus. Els mateixos anys, el ministeri de Treball va decidir crear una de les anomenades universitats laborals a Catalunya. Amb una previsió de 1.500 alumnes residencials, des de Tortosa es va presentar la candidatura, però, finalment (1952), va ser adjudicada a Tarragona, situada a la carretera de Salou i avui convertida en un complex educatiu de la Generalitat. Poc després, quan es va plantejar la construcció de la Ciutat de Vacances de Tarragona, promoguda pel sindicat falangista, es va proposar l'àrea de Sant Carles de la Ràpita com un dels llocs idonis. La decisió va ser (1955) ubicar-la a la vora de Tarragona. Totes aquestes realitzacions van produir-se durant el període en què ocupà el govern civil de Tarragona José González-Sama García (1950-1961), veritable impulsor del creixement de Tarragona, mentre que a Tortosa n'ocupava l'alcaldia Esteban Albacar amb un equip

de regidors de gran mediocritat.

La situació canvià els anys 60 amb l'accés al poder tortosí d'una nova generació vinculada a la persona de Joaquim Bau Nolla, que tornava a ocupar llocs de rellevància política després de l'ostracisme dels anys 40 i 50, el que dona una major influència a Madrid. En aquest nou context va haver-hi la polèmica a l'entorn de la ubicació de la refinera de petroli de Catalunya, a la qual també optava l'Ebre, però que s'adjudicà a Tarragona (1971). La reacció local comportà l'aprovació de les obres més significatives del règim franquista a l'Ebre: Pla de Desenvolupament Agrari del Delta, el Parador, el polígon industrial i l'Hospital de la Seguretat Social (1976).

Encara es produí una nova confrontació (1980) en construir-se la central tèrmica d'Andorra i planificar el subministrament de ligni de Sud-àfrica per al funcionament. Des d'aquí es va proposar el port de la Ràpita com a lloc de desembarcament i rehabilitar el ferrocarril de la Vall de Safan per al transport fins a

Totes les grans realitzacions que s'han dut a terme al Camp i a Tarragona han tingut el seu contrapunt en reivindicacions paral·leles de la mateixa iniciativa a la zona de l'Ebre

la central. La decisió fou favorable a que fos el port de Tarragona i la línia, per Reus i Casp.

Paral·lelament, a finals dels 60 augmenten les demandes de Tarragona de disposar d'aigua de l'Ebre. Les demandes sempre van comptar amb el suport del nou poder polític democràtic a Catalunya (Tarradellas i Pujol), que es concretaren en l'anomenat minitransvasament (1980), darrere del qual es faria encara més gran l'expansió de Tarragona, iniciatives com Euro Disney (1985), que no va reeixir, o Port Aventura (1995). El Baix Ebre també optava a les dos (l'Ametlla de Mar). Davant les actuacions a Tarragona, els polítics diuen que la gent de l'Ebre s'hi pot traslladar a treballar cada dia o per sempre. ■

Darrere les grans actuacions econòmiques i equipaments de Tarragona sempre hi ha hagut un punt de marginació de les Terres de l'Ebre.

A l'avantguarda de la tècnica Audi

De sobte, cinc sentits semblen pocs.

Nou Audi A4. No és màgia, és A4.

Tantes sensacions per assimilar. Tants estímuls als que respondre. Tantes innovacions sorprenents que, de sobte, realitat i màgia es confonen. És el poder de la tecnologia. La fascinació d'averonar les futures coses amb el quadre de comandament digital de 12,3 polzades de l'Audi virtual cockpit; el sistema d'il·luminació intel·ligent Audi Matrix LED. L'equip de so Bang & Olufsen amb so 3D. Audi connect Safety&Service amb trucada d'emergència i control del vehicle des del seu smartphone, o el revolucionari assistent de conducció en embussos traffic jam assist. Màgia? No, és molt més. www.nuevoaudi4.es

Merkamotor Tortosa
Ctra. C-42, km 10
43500 Tortosa
Tel. 977 44 85 77

Nou Audi A4 i A4 Avant de 150 a 272 CV (110-200 kW). Emissió CO₂ (g/km): de 95 a 147. Consum mitjà (l/100 km): de 3,7 a 6,4.